

NOTA DE PREMSA. Barcelona, 5 de juliol de 2019

ELS BISBES PARLEN DE LA JORNADA DE RESPONSABILITAT EN EL TRÀNSIT

Recull de les cartes dominicals dels bisbes de Catalunya

Aquest primer diumenge de juliol, el més proper a la festa de Sant Cristòfol, l'Església celebra la 51a Jornada de Responsabilitat en el Trànsit, amb el lema "Fes als altres tot allò que vols que et facin a tu". El bisbe president del departament de Pastoral de la Carretera, Mons. José Sánchez, emèrit de Sigüenza-Guadalajara, en el seu missatge per a aquesta jornada, recorda les paraules del papa Francesc: «Els altres conductors no són un obstacle o adversari que cal superar (...) sinó germans i persones, que igual que jo, estan fent el seu camí amb el ferm propòsit d'arribar feliçment al seu destí i a les que he de respectar com m'agrada que els altres em respectin a mi». Partint d'aquesta premissa, Mons. Sánchez demana prudència i responsabilitat al volant i respecte per les normes de circulació per a tenir una mobilitat segura.

Els bisbes de Catalunya centren els seus escrits dominicals a parlar de la Jornada de Responsabilitat en el Trànsit, així com del pelegrinatge a Lourdes, de la Memòria anual d'activitats de l'Església catòlica del 2017, de la devoció al Sagrat Cor de Jesús, de l'ecologia cristiana, de la parròquia, de l'exhortació del papa Francesc *Crist viu*, dels voluntaris i del curs passat.

Dues de les cartes dominicals parlen de la Jornada de Responsabilitat en el Trànsit. El bisbe de Terrassa, **Josep Àngel Saiz**, diu que el lema d'aquesta Jornada "s'inspira en una recomanació de Jesús – "feu als altres allò que voleu que us facin" i que "és un bon criteri d'actuació per a les relacions entre les persones; és un criteri realista i raonable, que certament resulta molt pràctic i eficaç per a la convivència humana". Afirmar que "les relacions humanes es desenvolupen en bona mesura a través de la reciprocitat, que és l'acció de correspondre a una altra persona, de donar i de rebre, d'intercanviar béns i serveis" i que "els vincles personals, familiars, professionals, econòmics, polítics, etc., es realitzen d'acord amb els intercanvis que es duen a terme". Afegeix que "la reciprocitat és un valor social que ajuda el creixement personal i que d'alguna manera oxigena les relacions humanes i institucionals, perquè es generen beneficis per a totes les parts", però diu que també cal "la intel·ligència social, que és la capacitat de relacionar-se amb els altres de manera harmoniosa, pacífica i constructiva" i que "ens ajuda a tenir en compte l'altre i a no guiar-nos només pel nostre interès personal", així com "a moderar l'afany de poder i a ser més solidaris i conscients de la pertinença a un grup humà concret". Finalment, recorda que Jesús

<https://twitter.com/gieccatalunya>

<https://www.facebook.com/GIEC-413149158880450/>

<http://fotografies.tarraconense.cat/>

<https://www.youtube.com/user/cetccatalunya>

“ens ensenya a tractar els altres tal com volem que ells ens tractin”, “ens motiva perquè anem més enllà, per arribar a estimar fins i tot els enemics” i “ensenya no només a complir el principi de la reciprocitat, de la justícia en les relacions amb els altres, sinó que també ajuda a viure les relacions amb els altres des de la perspectiva de la misericòrdia”.

El bisbe de Girona, **Francesc Pardo**, diu que “com a conductors de tot tipus de vehicles, com a usuaris del transport públic o privat, com a vianants, el trànsit és una dimensió habitual de la nostra vida per la necessitat de desplaçar-nos” i recorda que “sovint, malauradament llegim a la premsa o ens assabentem per la ràdio o per la tele d'accidents de trànsit amb conseqüències mortals o amb ferits”. Reconeix que no és “cap especialista en trànsit”, però, amb la finalitat d'ajudar-nos a reflexionar-hi, n'ofereix unes indicacions, “perquè ens ajudin a tots a exercir la nostra responsabilitat”. Demana que no posem mai en perill la nostra vida o la dels altres, diu que la manera de conduir no ha de ser mai expressió de poder ni de domini sobre els altres i que la ruta ha de ser una ocasió de sentir-nos en comunió amb els altres que fan camí, no pas una competició entre adversaris. Ens aconsella tutela i que tinguem cura sempre del més feble, tenint en compte que si conduïm cotxes, “els més febles són sempre els vianants, els ciclistes, els motoristes”, així com que “el més necessitat de protecció és el més feble i amb més possibilitats d'esdevenir víctima, a causa dels pocs elements de protecció que té”. Ens aconsella també que tinguem prudència, cortesia i correcció per afrontar els imprevistos: retencions, accidents, tempestes que impedeixen la visibilitat... Recorda que hem d'obeir els senyals del trànsit, que “no hi són per limitar la llibertat en la conducció o en el camí, sinó precisament per facilitar la convivència i evitar els possibles perills per a nosaltres mateixos i per als altres”. Finalment, diu que preguem abans de començar la ruta, ja que una breu pregària ens ajudarà a ser conscients de la nostra responsabilitat i, sobretot, a renovar la confiança en Déu.

L'arquebisbe de Tarragona, **Joan Planellas**, informa que aquests dies estan de ple en el pelegrinatge a Lourdes organitzat per l'Hospitalitat Diocesana de la Mare de Déu de Lourdes i diu que “a Tarragona, l'Hospitalitat va ser creada l'any 1973 per l'arquebisbe Josep Pont i Gol”. Afirmar que el Dr. Pont i Gol parlava afectuosament i amb abundància del seu cor del que significava per a ell l'Hospitalitat i el sentit del pelegrinatge i deia que a Lourdes “s'hi pot anar per diferents motius: des d'un simple turisme encuriós, fins a un romiatge auster i ple de sentit eclesial” així com que “anar a Lourdes fins i tot només per curiositat, és sempre cosa bona”. L'arquebisbe Planellas recorda que “l'Hospitalitat la formen un bon grup de persones amb ganes de servir i acompanyar els nostres malalts i posar en pràctica el que la Mare de Déu va demanar a Bernardeta, que no és altra cosa que l'Evangeli de les Benaurances”. Afirmar que “acompanyar en la fragilitat ens posa veritablement a l'escola de Jesús” i que “la malaltia com a experiència posa en joc la totalitat de l'existència humana i té sempre per a la persona un sentit sagrat”. Finalment, diu que “anar a Lourdes esdevé una dosi de realisme”, que “acompanyar a Lourdes els malalts ens fa canviar el «verb» dels nostres anhels i desitjos”: “anem passant de conjugar el «tenir» i el «posseir» al «ser» i al «donar», que “Lourdes ens humanitza, ens fa ser persones veritables, ens invita a

ser cristians autèntics, ens posa a l'escola de Jesús" i que "per això, com deia l'arquebisbe Josep, Lourdes sempre ens fa bé".

El **cardenal Joan Josep Omella**, es fa ressò de la Memòria anual d'activitats de l'Església catòlica del 2017, realitzada per una important consultora internacional (PwC) i recentment presentada per la Conferència Episcopal Espanyola, document en el qual "queda quantificada econòmicament l'activitat de l'Església: cada euro invertit genera gairebé cinc vegades el seu valor en la societat". Diu que "els euros es multipliquen gràcies a la labor de les persones que, de manera desinteressada, col·laboren en les celebracions i en l'activitat pastoral, evangelitzadora, educativa, cultural, caritativa i assistencial de l'Església". En l'activitat evangelitzadora, destaca "els 11.018 missioners i les 536 famílies en missió arreu del món, o els 253 projectes finançats pel Fons Nova Evangelització amb un import de més de 2 milions d'euros". Pel que fa a l'aportació en educació, diu que "els 2.452 centres catòlics concertats generen a l'Estat un estalvi de 3.324 milions d'euros". Destaca també "l'activitat socioassistencial dels 9.171 centres de l'Església, que arriben a 4.379.554 beneficiaris", així com els pelegrinatges, celebracions i festes populars i l'impacte del patrimoni cultural de l'Església a Espanya. Diu que "la publicació d'aquesta Memòria anual és un gran exercici de transparència envers la societat, que l'Església fa des de l'any 2008" i que "va especialment dirigida a tots aquells que hi col·laboreu, perquè pugueu conèixer de primera mà què fa l'Església amb les vostres aportacions". Finalment, dona gràcies "a totes les persones que aporteu el vostre granet de sorra" i diu que "entre tots, fem arribar el testimoni de Jesús a tots els racons del planeta".

L'arquebisbe d'Urgell, **Joan Enric Vives**, per continuar amb les seves reflexions sobre el valor de la devoció al Sagrat Cor de Jesús, ens resumeix el que un sacerdot amic Mn. Josep M. Alsina "escriu sobre les seves 10 raons per les quals el Cor de Crist crida avui més que mai al cor dels joves", i ell ho aplica a la fe i a l'amor de tots. Afirmar que "dir "Cor de Jesús" és anar al centre del missatge cristià", "al centre de la fe: Jesucrist i l'amor que ens té a tota la humanitat" i que "si presentem Jesús des del seu Cor mostrarem visualment el que és Déu: Amor i Misericòrdia". Afirmar també que "si ens posem davant d'aquest Cor llagat, ens sabrem compresos i escoltats per Algú que coneix els nostres sofriments i els acull amb interès i afecte" i que "la imatge del Cor de Jesús porta unes flames, que són signe d'un amor que no es consumeix". Diu que el Cor de Jesús "estima des de la Creu que significa aquest amor que dona la vida" i "és signe d'un amor que exigeix de qui el mira, deixar-se estimar" i que "quan ens aturem davant el Cor de Jesús, davant la seva mirada d'amor, sabem que podrem esperar contra tota esperança". Destaca que "qui descobreix el significat del Cor de Jesús aprèn a veure en els altres, especialment en els més pobres i necessitats, la imatge d'aquest Cor que demana amor i que el dona sense mesura quan és estimat" i que "si ens deixem seduir per l'Amor del Cor de Jesús estarem plens de vida i sabrem transmetre-la als altres, lliurant-la". Finalment, l'arquebisbe d'Urgell ens convida a estimar "sense por ni regatejos, des del Cor de Jesús", i a pregar amb senzillesa: "*Sagrat Cor de Jesús, en Vós confio!*".

El bisbe de Sant Feliu de Llobregat, **Agustí Cortés**, parla de l'ecologia cristiana. Recorda que “no lluny de la nostra diòcesi, a dues hores de viatge, hi ha una vall privilegiada”, que “en el segle XVII uns frares carmelites van trobar aquí un lloc apropiat per a l'oració” i “li van posar el nom de “*Desert de les Palmes*””. Diu que “aquest lloc sobreviu, però al llarg de la seva història ha sofert amenaces i atacs”, com ara l'atac de l'especulació immobiliària i els incendis. Recorda que “avui el Desert és un parc natural protegit per la llei”. Diu que “la ment torna sovint en aquest lloc i a aquests fets, cada cop que sorgeix la qüestió de l’“ecologia cristiana””. Afirmar que les vacances estivals solen ser ocasió perquè els anomenats “urbanites” “treguin el cap a la naturalesa i obtinguin d'aquesta trobada noves forces per a continuar vivint” i que “aquesta trobada reviscolant dependrà de la relació que un mateix tingui amb la naturalesa”. Es pregunta “què significa en realitat ser ecologista” i diu que “per a molts es tracta d'una qüestió social”, que “per a uns altres significa defensar un somni una mica romàntic” i que “per a uns altres, es tracta d'una qüestió de supervivència” o simplement defensar el goig estètic del paisatge natural. Finalment, es pregunta si aquells frares carmelitans eren ecologistes o no. I diu que “sens dubte la seva lluita va ser ecològica”, però que “va ser una ecologia molt especial, més profunda, més íntegra, més global, que moltes de les lluites corrents” ja que “allò tenia a veure amb la mirada contemplativa, amb l'humanisme que brolla de la fe cristiana, amb l'honradesa i l'autenticitat davant Déu i davant el món”.

El bisbe de Vic, **Romà Casanova**, en aquest temps d'estiu i tenint al davant la perspectiva del Sínode Diocesà, vol fer presents algunes reflexions sobre la parròquia com a realitat nuclear de tota autèntica pastoral que va fer en la carta pastoral: «*Els pastors bons surten d'entre les ovelles bones*». Diu que “la parròquia és una comunitat, on persones diferents compartim la mateixa fe, esperança i caritat” i que “no hi ha parròquia sense l'adhesió de la fe dels batejats”. Afirmar que la parròquia “en el seu sentit territorial té en el seu si la riquesa de la diversitat en la unitat” i “té la missió i el goig de recollir en el seu si la riquesa de dons, de carismes i de serveis que l'Esperit suscita en la seva Església”. Diu també que en una societat en què predomina l'aïllament, on la soledat va emmalaltint el cor de les persones, la parròquia “té la gran missió de fer viure l'experiència de pertinença, l'experiència del «nosaltres» que, al mateix temps, ens obre a la fraternitat universal”. Finalment, diu que el gran do i la gran tasca de la parròquia, “enmig dels nostres pobles i ciutats, és que són “comunitats parroquials obertes a la realitat universal, en la realitat de l'Església particular o diocesana i l'Església universal, sabent que som ferment d'unitat de tota la humanitat en Crist”.

El bisbe de Tortosa, **Enric Benavent**, reprèn “la presentació de l'exhortació *Crist viu* del papa Francesc sobre l'acompanyament dels joves i el discerniment vocacional”. Diu que “la joventut és una etapa decisiva en la vida de tot ésser humà, perquè es viu orientat al futur des d'un gran desig de plenitud”, que “durant aquest temps els somnis i projectes van prenent cos, les relacions humanes adquireixen cada vegada més consistència i equilibri, la persona pren decisions i realitza eleccions en els diferents àmbits (professional, social, polític, familiar, etc...), per anar construint gradualment el

seu propi projecte de vida” i que “això fa que en el cor de tot jove coexistisquen sentiments sovint contraposats, que han de ser integrats”. Afirma que “en aquesta cerca el jove necessita persones en les quals confiar” i que “per això les relacions d'amistat són tan importants en aquesta etapa”. Destaca que “l'Església ha de proposar als joves l'amistat amb Crist com el camí per a conèixer “la vertadera plenitud de ser jove””, que “és Ell el primer a oferir-nos la seua amistat i això ha de provocar una resposta d'amor” i que “d'aquesta manera naix un vincle entre Crist i els seus deixebles que creix i es reforça en l'oració i en el diàleg amb Ell”. Finalment, diu que “aquesta amistat amb Jesús ha de ser l'element fonamental que orienti el camí de tot jove, perquè des d'ella, en el moment de prendre decisions i fer eleccions sobre la vida, es pot formular la pregunta que l'ha de guiar en cada moment: “Jesús, què faries tu en el meu lloc?””.

El bisbe de Lleida, **Salvador Giménez**, recorda que el voluntari és “aquella persona que es presta a donar un servei a favor dels altres de manera altruista, sense rebre remuneració i sense estar sotmès a cap tipus de coacció” i que “molts dels voluntaris es mouen per conviccions morals o per la seva pròpia fe”. Explica “una experiència que va començar l'estiu passat i que, amb més persones, es repeteix durant aquests mesos”. I és que “setze voluntaris dedicaran part de la seva vida a prestar un servei en un centre de menors de Guatemala que gestiona una comunitat de religioses de la congregació ‘Marta i Maria’”, “un centre d'acollida en l'anomenada Ciutat de la Felicitat, a Esquipulas (Guatemala)” on “està complint un servei excepcional el sacerdot de la nostra diòcesi Víctor Espinosa”. Agraeix “a tants voluntaris que en les diferents organitzacions eclesials presten els seus serveis en l'àmbit de les colònies d'estiu, en els centres d'atenció a gent gran, en el repartiment d'aliments o en la preocupació per les persones que arriben buscant treball i no tenen habitatge ni tampoc protecció ni seguretat”. Finalment, ressalta la importància del voluntariat, anima “a tothom a afavorir la seva implantació en alguna organització que posi el proïsme com a centre de les seves vides” i demana que “no caiguem en el desànim quan contemplem una part de la nostra societat com individualista, utilitària, preocupada només pels diners i el consum excessiu” ja que “hi ha alguna cosa més que dóna felicitat a multitud de persones del nostre entorn”.

El bisbe de Solsona, **Xavier Novell**, com cada any per aquestes dates, ens comunica “l'inici d'una aturada en aquest escrit setmanal”. Ho fa acomiadant-se “fins al primer diumenge de setembre, agraint a tothom tot el que hem fet possible al llarg d'aquest curs pastoral i desitjant que aquest estiu sigui un temps de discerniment de cara al curs vinent”. Vol fer memòria agraïda de tot el treball pastoral ordinari, darrere del qual hi són “els preveres, diaques i membres de la vida consagrada, així com un grup de fidels laics generosos i convençuts que no us limiteu a mantenir una estructura sinó que cerqueu de donar-vos en cada petita acció i confieu que el bon Déu ho aprofitarà per a tocar el cor de les persones amb les que entreu en contacte”. Dona gràcies al bon Déu “per tot el treball de revisió i reorientació pastoral de les nostres parròquies i organitzacions diocesanes” i “per aquelles iniciatives que des de fa uns anys i més recentment ja donen fruit entre nosaltres”: iniciatives de primer anunci, passos donats

en la renovació de l'eucaristia principal del diumenge, accions d'acollida, noves formes de preparació als sagraments... També agraeix "l'oració generosa i oculta dels membres de la vida contemplativa, de tantes comunitats de vida consagrada activa" i dona gràcies "a la Santíssima Trinitat per totes aquelles accions més discretes i personals que han portat a persones allunyades a recomençar o inaugurar un camí de fe". Acaba "desitjant que tots no només aprofiteu les activitats formatives, espirituals i lúdiques que aquest estiu ens ofereix sinó que també trobeu el temps per a rumiar i discernir el treball que Déu nostre Senyor us demana per al curs vinent".

Poden trobar les glosses senceres al web de la Conferència Episcopal Tarraconense (<http://www.tarraconense.cat/>) i a la pàgina web de cada diòcesi:

- Barcelona: <https://www.esglesiabarcelona.cat/cartes-dominicals/>
- Girona: http://www.bisbatgirona.cat/bisbat.php?idm=1&subpagina=1&subseccio=4&c_categoria=1&fitxa=3
- Lleida: <http://www.bisbatlleida.org/documents/bisbe>
- Sant Feliu de Llobregat: <http://www.bisbatsantfeliu.cat/bisbe.php?id=1>
- Solsona: <http://bisbatsolsona.cat/bisbe/documents/>
- Tarragona: <http://www.arquebisbe.arquebisbattarragona.cat/category/4vents/>
- Terrassa: <http://bisbatdeterrassa.org/diocesi/bisbe/cartes-dominicals/>
- Tortosa: <https://bisbattortosa.org/paraules-de-vida/>
- Urgell: <http://www.bisbaturgell.org/index.php/ca/el-bisbe-durgell/la-veu-del-bisbe>
- Vic: <http://www.bisbatvic.com/full.htm>

Així mateix, poden trobar informació sobre la Jornada de Responsabilitat en el Trànsit, a la següent pàgina web:

- Jornada de Responsabilitat en el Trànsit: <https://www.conferenciaepiscopal.es/jornada-de-responsabilidad-en-el-trafico-2019/>

